

R H A E T I A

F O E D E R A T A

cum terris ei subditis.

HÆTIA nomen suum à Rhæto, Thuscorum Duce, sortita est, qui à Gallis Italianam *Rhaeti unde ori-* invadentibus agro suo inter Alpes & Padum jacente pulsii, Rhæto Duce in altissimos mon-
tes, populosque Alpinos Tauriscos se contulerunt. Quibus associati in Valle Tumiliasca
(quæ à pago Tumilio tumuloque eminenti prope castrum Ottenstein sic dicta est) oppi-
dum condidere, quod à patriæ jam derelictæ nomine Tusciam (Tussanam) vocaverunt;
uti etiam tria castra, in honorem Ducis sui Rhæti, Rhætiam altam, Rhætiam imam, &
Rhætium, nec non arces alias complures. At horum posteri asperitate forte aeris & mon-
tium acriores facti, nullam dilatandorum finium occasionem neglexere, verum occupa-
tis Athesis Abdæque fontibus mox secundæ fortunæ aura elatiores ulterius progressi
sunt ad utrumque lacum, Acronium nempe, hodie Bodanicum, & Ripanum, seu Walenstadiensem; & ab altero
latere Comum, Veronam, Tridentum usque. Ac sic factum, ut caput Rhaeticæ gentis Tridentum fuerit, uti *Latinus olim*
post Vindelicorum, Augusta, vastissimisque spaciis habitaverint Rhæti, quorum longitudo inter Rheni & Plavis *rexere.*
annum fontes millaria complectebatur circiter ducenta: latitudo vero inter Schuazium oppidum & Veronam,
centum & viginti Italica. Domiti postea victique fuere ab Augusto, exercitus in eos ducentibus Druso & Ti-
berio Augusti privignis. Inalpini autem Rhæti, ad originem Rheni & Oeni confidentes, non omnino victi, sed
tantum hinc inde palantes repressi fuere. At imperio Romano deficiente, Gottisque, & Longobardis ac Hunnis
misere Italianam vastantibus eandem belli fortunam, cum Italii experti fuere. Anno siquidem 1580 regnante
Childerico Francorum rege, Hunni inter alias regiones Rhætiam quoque usque ad Disertinum Monaste-
rium crudeliter ferro & igne depopulati sunt.

Cum autem inter status & Respublicas, federa, ad conservandam *auctoritas*, liberamque juris administra- *Federum initia-*
tionem, ac propellandam hostium vim, iniri soleant: gens quoque Rhætica diversa cum diversis, pro ut se da- *& progressus:*
bant occasiones, federa sanxere.

Anno 1582 Fredericus, è Comitum Montfortiorum familia, Episcopus Curiensis, fedus
cum Petro Episcopo Sedunensi initit. Anno c 1580 Iohannes Abbas Disertinenis cum Capitulo & Com-
munitatibus Abbatiae: Vldericus Brunus, Baro Rhætii, cum filiis Iohanne, Henrico, & Huldericho, aliique cum
aliis federa stabilivere. Anno c 1585 pax inter Episcopum Curiensem ejusque Cathedrales, & Glaro-
nam, Suitiam, Emilibuoch & Agriam stabilita fuit. Cumque Rhætiae status propter plurimorum Regulorum vio-
lenta imperia, mære vexaretur, provectiores aliqui ac optimates Rhætorum perpetuum inter se foedus pepige-
re in pago Troni, quod *Gryseum* ab illo tempore dictum fuit, factumque id anno c 1585. *Cathedrales*
quoque Communitates aliquot, primum certis formulis se mutuo obstrinxerunt, ac postea Federi Gryfæo se
junxerunt. Hoc ipsum cum civitate Curiensi & Quatuor pagicis (de Vierdorfer) fedus feriit. At *Decem Iurisdic-
tionum* homines, ut tuti magis essent unita vi, in communione quoque fedus ac mutuum patrocinium consensere:
Nec ita diu post cum *Cathedralibus*, & paulo post cum Gryfæis anno 1585 se junxere.

Eodem anno omnia Tria Federa indissolubili nexu, liberrimæ *auctoritas* ergo in perpetuum se colligavere;
in loco Bellofertenis jurisdictionis, *Vazerolo*. Accessere aliquot post annis Vallis Tellina, Comitatus Clavennæ &
Dominium Bormii, armis Rhætorum subacta, cum ea suæ esse ditionis & juris prætenderent.

Rhæti ergo Grisones Trium Federum, jam pacati possessores harum regionum facti anno M D XXX in
in festo D. Matthæi Fœdus suum perpetuum ampliori forma comprehendenterunt, sanctione addita, ut singulis
duodecim annis juramento renovetur.

Hujus itaque Rhætiae Inalpinæ Confederatæ, subditarumque ei terrarum termini hi sunt. Ab Oriente ha- *Rhaetia limites:*
bitant Vennones (Vallis Venosta) quo loci inter Monasterium (Münster) pagum, & Tuberium (*Taufers*) crux ter-
minalis est. Iurisdictio tamen civilis Rhætica, ulterius abit, multis Federatis Rhætis extra dictum terminum ha-
bitantibus. Præterea ab eadem plaga Oenanios (Inthaler) vicinos habent, quo loco Rhætia, à sinistro latere, usque
ad Pontem Martini extenditur: à dextero autem latere ea patet, usque ad rivum, *Schergenbach* dictum, qui com-
munis terminus est. A Solis denique Ortu Vicinas quoque agnoscit Vallem Stilviam, & Vallem Solis, ubi summi
montium vertices pro limite sunt. Ab Occidente porro Rhætiae Federatæ adjacet Comitatus Beltionensis:
ubi rivulus de Lumino, & summitates *Grainæ* & *Lucumonis* (qui nunc Sanctorum, Mariae & Barnabæ nominibus
notus est) & denique *Crispaltæ*, *Vepchæ*, *Mærchæ*, terminum ponunt. A meridie Rhætis Federatis contermini
sunt, primo, Larii lacus accolæ. In planicie, à Vallis Tellinæ parte, infra pagum Plantedium locus est, *Il Sanchetto*
dictus, qui per rectam lineam crepidinem montis in cacumen secat: hinc Abdua: à parte Comitatus Clavennæ;
in continentis quidem, locus ad lacum Mezolæ est, *La Porta*: in lacu vero ipso Mezolæ, seu Clavennæ, saxum su-
pra *Datium*, *Il Sasso d' Olciasco* dictum: Præterea cacumina montium Vallis Saxeæ, Mediolanensis Ducatus, & ju-
gum montium, verticesque Vallis Brembanæ, Serianæ, & Scalviæ, Bergomatum; & Vallis Camonicæ, Brixien-
sium; Venetæ ditionis populorum. Septentrionale latus ab una parte claudunt cacumina Rhæticonis montis; à
cujus tergo Montefuniani, Austriacæ ditionis, habitant: in planicie vero Fons S. Catharinæ, infra clivum S. Lucii
ab Estionibus Valledulcianis, Comiti ab alto Amisio parentibus, Rhætiam federatam interfecit. A parte vero
altera cum exigua rupe aliquantum infra pontem Rheni regiæ viæ imminentे, sursumque in summitatem montis
S. Margaretæ tendente; tum inferius, ipso Rheno flumine à vicino Comitatu Sarunetum, terminatur. Atque
horum limitum ubique certi termini positi extant:

R H Ä T I A F O E D E R A T A.

Figura.

Figura Rhætiæ similis est formæ piscis soleæ, seu passeris marini extensi, Germani *Platteisli* vocant; Mons est situs inter Amisium, Scheidium, & Vmbilicum, in cujus cacumine Tria Federa collimant. de quibus distinctius jam loquendum.

Fedus Gryſeum.

Fedus Gryſeum, quod etiam ratione situs superius vocant, octo conventus magnos habet. Iurisditiones minores olim erant xxii. Nunc vero numerantur xxiii, postquam videlicet Alto-Trinum à Taminio separatum est. Ac totidem etiam sunt Ministrales. Ordinem in Comitiis Trium federum, quoad præminentiam, hunc servant: Disertinum, Vallis Leguntina, (Longonezza) Fovea, (Ilantii & Davosii, in Comitiis, Foveani Leguntinos; Troni vero & Curia, Leguntini Foveanos præcedunt) Flemium, Virtium, Rhætium, Supersaxum Federis Gryſei, Laaxum, Vallis Rheni, Sexamnium, Thuscia, Montana, Sclevenium, Altum Trinum, seu Trimontium, Taminium, Vallis S. Petri, Stussavia, Cepina, Tenna, Misaucum, Rogoretum & Calaucha.

Fedus Cathedrale.

Federis Cathedralis, seu Domus Dei, ut appellant, undecim Conventus magni sunt: Iurisditiones vero viginti & una. Ordo in Comitiis generalibus hic est: Curia civitas, quæ Præsidem federis habet, Vallis Prægallia, Furstenoviensis, Iurisdictio in Tomiliasca, supra Saxum cum imo Castro, Engadina superior, Ortenſteniana, Iurisdictio in Tomiliasca, Engadina inferior, Berguniūm, Vatium superius, Quatuor-pagici, seu viciniæ, Pesclavium, Eremusium, Bivium, Aversa, & Vallis monasterii.

Fedus decem
Iurisditionum.

Decem Iurisditionum fedus ita dictum est, quod, cum septem tantum Conventus magni sint, tamen trium posteriorum quilibet in duas minores Iurisditiones dividatur, quarum una, Alvonovana, hodie in duas quoque alias subdivisa est, ita ut sint xii Iurisditiones. Ordo in Comitiis talis. Davosium, quod Præsidem federis habet: Vallis Rhetigoja, ubi tres Conventus magni, Coenobianus, Castellenis, & Aceriensis, cum Lacupratensi: Dominium Mariæville, (*Majenfeld*) sub quo Malansium & Majevilla; Alvanovum, quod in Lantianam & Alvonovanam Iurisditionem divisum est: Churwalden seu Corvantum: Vallis Scanavicana ad eadem S. Petri & pratum longum. In publicis generalibus Trium Federum Comitiis, ex Gryſis oratores viginti octo: & Cathedralibus viginti quatuor: ex Decem Iurisditionibus quindecim sunt. Sed quæ concernunt Dominia acquisita, aut acquirenda, cum omnibus suis juribus, accessoriis & emolumenis, iis æqualibus portionibus Tria Federa (ex tenore literarum Federis) fruuntur & interveniunt.

Vallis Tellina.

His tribus Federibus subsunt Volturena sive Vallis Tellina, Clavenna, Bormium. Volturenæ ea est amoenitas, & fertilitas, ut palmam inter omnes Europæ Valles, scriptorum consensu, jamdudum obtinuerit. Ex antiquis elegantissima brevitate eam describit Enodius, Episcopus Ticinensis, in vita B. Antonii Monachi Lirinensis, his verbis: Antonium nostrum famuli ad Italiae partes, Christo duce, perducunt. Principe loco Vallem-Tellinam ingreditur, quam montium ex utroque latere brachiis fabricata ditat amoenitas: & de verticibus fecundis annum plebis locupletat: at uber solum quod avaris respondet, juxta desideria immoderata, cultoribus, non tamen ita aristis prægravidum, aut dotatum pascuis, aut arbustis compositum, aut fluminibus lœtum: ut non plus supervenientis personæ gratia præstaret, quam ipsius regionis distincta & variata formositas. Situs ejus secundum longitudinem ad pedem summorum Rhætiæ montium est: unde flumina Italianam potentia scaturiunt, ex quibus Abdua Bormiense Dominium, & Vallem Tellinam totam perfluit, & medium interfecat. Ab Oriente sunt Rhaeti Vallis Monasterii, Vallis Stilviæ, Tyrolensis Comitatus, & Vallis Solis incolæ: à Meridie, Camuni & Bergomates, Venetæ ditionis: Occidentem versus Larii lacus accolæ: ad Septentrionem, Pesclavienses, Engadini, & Prægalli Rhæti. Longitudo ejus juxta Abdum est sexaginta miliarium Italicorum: quæ decem Germanica efficiunt. Latitudo varia, nam juxta S. Britum in Bormiensi; ad S. Iacobum in Tilensi, ad S. Mariam ad Saxellam, in Sondriensi, & ad S. Gregorium in Morbenensi, & Trahonensi jurisdictione, in ostia satis angusta restringitur.

Dominium
Bormio.

Dominium Bormii, in summitate, juxta fontem Abdæ situm, dividitur in quinque vicinias seu Communitates minores. Prima, Bormium, oppidum ipsum, unde regioni nomen: Secunda, Vallis Forba: tertia Vallis interior, ubi Primadium, & Vallis Pedenucis: quarta Vallis inferior, ubi Cepina; quinta Vallis Luvium. In Valle Tellina tria tertaria sunt, & communitas *Tilium*, unde Valli nomen, quæ nulli tertiaro inserta. Tertiarium superius undecim habet communitates, i Tiranum, ii Sondalum, iii Grossium, iv Grossubtum, v Verium, vi Matium, vii Tovum, viii Luverum, ix Servium, x Villa & Stazona, xi Blanzonum.

Sequitur Communitas Tilii, quæ in triginta sex Contratulas, ut vocant, dividi solet.

Medium Tertiarium xvii Communitates habet. i Sondrium. ii Pontum, iii Clurium, iv Trixiuum, v Mons aquæ, vi Montanea, vii Caftionum, viii Postalesium, ix Berbennum, x Buffettum, xi Plateda, xii Faedum, xiii Albosagia, xiv Cajolum, xv Cidrascum, xvi Fusinæ, xvii Colorina. In tertiaro inferiori duæ Squadræ, Abdum terminante, sunt Morbenensis, & Trahonensis. Morbenensis xii Communitatibus subdivisa est, i Morbennium, ii Communitas Furcula, iii Talamona, iv Bema, v Albaredum, vi Gerola, vii Pedesina, viii Rasura, ix Cosium, x Rogulum, xi Alebium, xii Plantedium.

Trahonensi undecim quoque distinctæ sunt communitates, i Trahona, ii Bulium, iii Ardennum, iv Datium, v Clivium, vi Mellum, vii Cercunum, viii Civum, ix Campus vicus, x Mantellum, xi Dubinum.

Clavenna Co-
mitatus.

Clavennensis Comitatus, quem amnis Meira fecat, longitudinem quindecim miliarium Italicorum complet, trium nempe Germanicorum. Latitudo varia, nam longe juxta Lirum amnem, in vallem Iacobi se extendit. Vallis satis angusta. Orientales habet vicinos Prægallos, Occidentales Misaucos, & Larrii lacus accolæ: à Meridie Boccum Costium, Abdæ finitimos: à Septentrione, Vallis Rhenanos & Averenses, Rhætos.

Dividitur totus Comitatus in quatuor partes, i Clavenna oppidum, ii Plurium oppidum, quod perii anno M D C X V I I I, sed vicinæ eo pertinentes sunt Villa, & aliæ, iii Vallis S. Iacobi, quæ in duodecim quaternarios subdividitur. Et iv Communites exteriæ quinque, i Novatum, ii Prada, iii Mese, iv Gordona, v Samolicum. Postremis hisce annis maximis motibus bellisque civilibus Rhætia concussa attrita fuit, quæ tandem auspiciis Urbani viii P. M. Christianissimi Galliarum Regis *Lodovici* xiiii, Serenissimæ reipub. Venetæ, nec non Ducis Sabaudiæ Caroli Emanuelis, composita sunt. Eorum historiam accurataam edidit, *Fortunatus Spreckherus*, à Berneck, I. V. D. Eques Auratus, editam Coloniæ Allobrogum anno 1629.

